

Ack Värmeland, Du Sköna

Värmeland

Ack, Värmeland, du sköna, du härliga land!
Du krona för Svea rikets länder!
Ja, om jag komme mitt i det förlovade land,
till Värmland jag ändå återvänder.
Ja, där vill jag leva, ja, där vill jag dö.
Om en gång ifrån Värmland jag tager mig en mö,
så vet jag att aldrig jag mig ångrar.

I Värmeland är lustigt att leva och bo;
det landet jag prisar så gärna.
Där klappar det hjärtan med heder och tro
så fasta som bergenas kärna.
Och var och en svensk uti Svea rikets land,
som kommer att gästa vid Klarälvens strand,
han finner blott bröder och systrar.

I Värmeland – ja där vill jag bygga och bo,
med enklaste lycka förnöjder.
Dess dalar och skog ge mig tystnadens ro,
och luften är frisk på dess höjder.
Och forsarna sjunga sin ljuvliga sång –
vid den vill jag somna så stilla en gång
och vila i värmländska jorden.

Text: Anders Fryxell och F. A. Dahlgren
Musik: Traditionell melodi

Värmeland

O Värmeland, O homeland, O fair, happy land.
The crown thou that crowns the lands around thee!
Though Paradise should open, I still should choose thee.
O Värmland, I pray that naught confound thee!
As there pass my lifetime, so there I would die,
And Värmeland shall give me what gold cannot buy,
My wife will I choose among her maidens.

And when you go a-wooing, it's there that you should go,
To Värmeland, my friend — here's nowhere better,
In Värmeland, our maidens are true gifts of God.
So find one, and do your best to get her.
But if you would woo there, cast cares all away!
Our girls like sunny faces and hearts always gay.
So smile, boy! Or not a girl will have you.

In Värmeland a young lad is always strong and proud;
The wide world holds naught that can affright him.
The King commands — he's ready, and marches proudly off,
With sword-gleam and cannon-flash to light him.
Did thousands beset him, his spirit would rejoice;
No fear he'd feel, but fight still, and know no other choice
Than perish or win the fight with honor.

Will he not fight with courage, with courage and joy,
Will he not his young life's blood shed gladly,
Who knows at home his mother is kneeling in prayer,
His sweetheart beside her sighing sadly,
A true Värmeland's maiden, pure affection in her eyes?
The King commands — he's ready, and she shall be the prize
Of vict'ry — and shall he then not conquer?

Swedish lyrics: Anders Fryxell and F. A. Dahlgren
English version: Willard Trask

Arbetets Söner

Sons Of The Workers

Arbetets söner sluten er alla
till våra bröder i syd och i nord!
Hören I ej hur mäktigt de skalla
ut över världen befrielsens ord?
Ur den förnedrande träldomens grift,
upp till en hedrande ädel bedrift!
Oket med påskriften: "Bed och försaka!"
länge oss nertryckt i mörker och nöd;
Människovärdet vi fodra tillbaka.
Kämpa för rättvisa frihet och bröd!
Människovärdet vi fodra tillbaka.
Kämpa för rättvisa frihet och bröd!

Icke naturen hårdhänt har dragit
gränser som skilja fattig och rik.
Hjärtlöst har makten under sig slagit
alla dess håvor rovdjuret lik.
Mot den förödande guldkalven stod
kampen med glödande känslor och mod.
Käckt mot förtrycket ett värn vi oss dana
fältropet genom nationerna går:
Sluten er under vår enighetsfana,
fällan ej modet och segern är vår!
Sluten er under vår enighetsfana,
fällan ej modet och segern är vår!

Text: Henrik Menander

Musik: Nils P. Möller

Sons of the Workers

Sons of the workers unite all together
with our brothers in the south and the north
Can you not hear how mighty it roars
through out the world the words of liberty
out of the humiliating tomb of serfdom
up to an honorable and noble exploit
the yoke with the inscription "pray and forsake"
for a long time oppressed us in starvation and want
we demand back our dignity as humans
and fight for justice, liberty and bread
we demand back our dignity as humans
and fight for justice, liberty and bread

Never has nature brutally drawn up
borders that separate the poor from the rich
the mighty have heartlessly violently taken
all of the bounties just like a beast.
Against the disastrous statue of the gold calf
let's fight with ardent feelings and courage!
Jauntily against oppression a defense we are building
The watchword goes through out the nations like this:
"Join in together under our flag of unity
don't get discouraged and the victory is ours!"
"Join in together under our flag of unity
don't get discouraged and the victory is ours!"

Swedish lyrics: Henrik Menander
Literal translation: Håkan Blomqvist

Björneborgarnas Marsch

March Of The Björneborgers

Söner af ett folk, som blödt
på Narvas hed, på Polens sand, på Leipzigs slätter, Lützens kullar,
än har Finlands kraft ej dött,
än kan med oväns blod ett fält här färgas rödt!
Bort, bort, hvila, rast och fred!
En storm är lös, det ljungar eld och fältkanonens åska rullar;
framåt, framåt led vid led!
På tappre män se tappre fäders andar ned.
Ädlaste mål
oss lyser på vår bana;
skarpt är vårt stål,
och blöda är vår vana.
Alla, alla käckt framåt!
Här är vår sekelgamla frihets sköna stråt.
Lys högt, du segersälla fana,
sliten af strider sen en grånad forntids dar.
fram, fram, vårt ädla, härjade standar!
Än fins en flik med Finlands gamla färger kvar!

Aldrig skall vår fosterjord
af våldets makt ur oförblödda bataljoners armar ryckas;
aldrig ljuda skall det ord,
att Finlands folk förrådt sin fria bygd i nord,
Falla kan den tappre blott,
ej rygga för en faras hot, ej svika, böjas och förtryckas.
Falla, sköna krigarlott,
blif vår, sen för en seger än vi kämpa fått!
Vapen i hand
och käckt vår ovän nära!
Dö för vårt land
är lefva för vår ära.
Rastlöst fram från strid till strid,
ty nu är stunden vår och nu är skördens tid!
Glesnade leder vitne bära
härligt om mod och bragder, om vårt lands försvar.
Fram, fram, vårt ädla, trotsiga standar!
Omkring dig än din trogna finska vakt du har.

Text: J. L. Runeberg

Musik: Fredrik Pacius

March Of The Björneborgers

Sons of fathers brave who bled
On Poland's sand and Narva's moor, at Leipzig, Lützen, never stinting,
Think not Finland's might is dead.
Still with hostile blood a battlefield is red.
Peace, depart thee for a while!
A tempest roars, the cannon roll, and lightnings through the clouds are glinting.
Forward, forward, file by file!
On valiant men the faces of their fathers smile.
Nobly we feel
The thrill of martial story.
Sharp is our steel,
Our heritage is gory.
Onward, onward to the fray!
See how before us as of old lies freedom's way!
Stream out, O banner crowned with glory,
Tattered with strife, assailed in vain by many a foe,
On, on, O standard, that so well we know!
Here's still a rag where Finland's ancient colors glow.

Never shall our native earth
Be wrested bloodless by the hand of tyrants from her sons' possession.
Never shall the word go forth
That Finland's folk betrayed their homeland in the north.
Brave men in the fight can fall
But never shrink from danger's threat or bow the knee beneath oppression.
Sweet is death at duty's call,
When for our country's sake we strive and give our all.
Weapon in hand
When fierce the conflict rages!
Die for our land
And live in honor's pages!
On unflinching to the strife!
The hour of fate has struck, the harvest time is rife.
Though thinned our ranks, yet future ages
The more our deeds of patriot valor shall proclaim.
On, haughty banner, on in freedom's name!
Still do thy faithful sons keep watch about thy fame.

Swedish lyrics: J. L. Runeberg
English translation: Charles Wharton Stork

Drick Ur Ditt Glas

Drain Off Thy Glass

Drick ur ditt glas, se döden på dig väntar,
slipar sitt svärd och vid din tröskel står.
Bliv ej förskräckt, han blott på gravdörn gläntar,
slår den igen, kanske än på ett år.
Movitz, din lungsot den drar dig i graven.
Knäpp nu oktaven:
stäm dina strängar, sjung om livets vår!

Guldguler hy, matt blomstrande små kinder,
nedkramat bröst och platta skulderblad.
Låt se din han! Var ådra blå och trinder
ligger så svälld och fuktig som i bad;
handen är svettig och ådrorna stela.
Knäpp nu och spela,
töm ur din flaska, sjung och drick var glad!

Himmel, du dör, din hosta mig förskräcker;
tomhet och klang, inälvorna ge ljud;
tungan är vit, det rädda hjärtat kläcker,
mjuk som en svamp är sena, mäg och hud.
Andas! - Fy tusan, vad dunst ur din aska!
Län mig din flaska!
Movitz, gutår! Skål! Sjung om vinets gud!

Utur hans kär! din död i droppar flutit
helt oförmärkt med löje, sång och ro.
Ja, detta glas bedrägligt inneslutit
glödande maskar, vill du, Movitz, tro.
Allt är förtärt, dina ögon de rinna,
tarmarna brinna.
orkar du ropa än gutår? — Jo jo.

Nå så gutår! Dig Bacchus avsked bjuder,
från Fröjas tron du sista vinken får.
Ömt till dess lov det lilla blodet sjuder,
som nu med våld ur dina ådror går.
Sjung, läs och glöm, tänk, begråt och begrunda!
Skull' du åstunda
ännu en fälsup? Vill du dö? — Nej, gutår!

Carl Michael Bellman

Drain Off Thy Glass

Drain off thy glass! See death upon thee waiting,
Sharpens his sword and peers in at the door.
Be not afraid! He but essays the grating,
Friend, to thy tomb; and grants thee one year more.
Movitz, consumption is laying thee in the grave, man!
Pluck an octave, man!
Tune thy sweet notes, sing life's fair spring of yore.

Yellowish hue, and small cheeks hotly burning,
Shrunk thy chest, and shoulders as of lath.
Let's see thy hand! Each vein the blood returning,
Swollen and damp, as from a heated bath.
Sweaty thy palm is, its art'ries all stiffen'd.
'Play till thou'rt deafen'd.
Drain off thy bottle, drink and sing and laugh!

Heavens, thou diest! Each cough with fear inspiring
Hollowly grates, and all thy parts repine.
White is thy tongue, thy frighten'd heart expiring,
Muscles and flesh, all soft to death incline.
Breathe! Ah, preserve us! Such fumes from thy throttle,
Reach me the bottle!
Movitz, thy health! Skål! Praise the god of wine!

From out his bowl thy death away is dripping;
Laughing and gay, thy life he takes by stealth.
'Burning fiery worms' thou, Movitz, oft art sipping
From this same glass; full sinister its wealth.
All is consum'd now, all rheum'd now thy gazing.
"My guts, sir, are blazing!"
Hast thou the strength once more? Ah, yes, good health!

Well, then a toast: to Bacchus farewell waving
From Fröja's throne, a last, a long adieu!
Fondly the blood, thy veins a last time laving,
Seethes to its spell. Then violently spew.
Sing, read, forget; weep, bethink thee and ponder:
Wilt thou go yonder?
Movitz, wouldst die? Ah no! Good health to you!

Carl Michael Bellman
English translation: Paul Britten Austin

Du Gamla, Du Fria

Du gamla, Du fria, Du fjällhöga nord
Du tysta, Du glädjerika sköna!
Jag hälsar Dig, vänaste land uppå jord,
Din sol, Din himmel, Dina ängder gröna.

Du tronar på minnen från fornstora dar,
då ärat Ditt namn flög över jorden.
Jag vet att Du är och Du blir vad Du var.
Ja, jag vill leva jag vill dö i Norden.

Text: Richard Dybeck
Musik: Traditionell melodi

You Ancient, You Free, You Mountainous North

You ancient, you free, you mountainous North
You quiet, you joyful beauty!
I greet you, most beautiful land upon earth,
Your sun, Your sky, Your meadows green.

You throne upon memories of great olden days,
When honored your name flew over the world,
I know that you are and you will be as you were,
Yes, I want to live I want to die in the North.

Swedish lyrics: Richard Dybeck
Literal translation

O Beautiful Northland, My Mountainous Home

O beautiful northland, my mountainous home,
So peaceful in all its ancient splendor,
The sky with its sunlight is your heav'nly dome,
I love your verdant fields and homage render,
I love your verdant fields and homage render!

The memory of all your glorious past
Is honored throughout the world forever.
I know that your fame through the ages will last.
I'll live and die right here and leave you never,
I'll live and die right here and leave you never!

Swedish lyrics: Richard Dybeck
English translation: Olga Paul

Fågeln Visa

The Bird's Song

Där sjöng en fågel på lindekvist,
på lindekvist:
En liten fågel är jag förvisst,
som nog kan spela och sjunga.

Men borta dröjer mitt hjärtas vän,
mitt hjärtas vän;
i lund och mark är han fjärran än
och flyger långt uti skogen.

Guds vackra ängel med ögon blå,
med ögon blå,
han satt i molnet och hörde på
och sjöng så sakta i kvällen:

Du lilla fågel på lindekvist,
på lindekvist,
Gud gif din älskling åt dig så visst,
som du kan spela och sjunga!

Och fågeln sjunger ännu i dag,
ännu i dag;
om vännen kommit vet inte jag,
och inte ängelen heller.

Ord: Zacharias Topelius
Musik: Wilhelm Theodor Söderberg

The Bird's Song

There sang a bird on a linden-bough,
A linden-bough, a linden-bough.
"A little birdie I am, I trow,
And skilled in piping and singing;

And yet my dear one is far away,
is far away, is far away;
O'er moor and thicket he loves to stray,
Or through the woods to be winging."

God's pretty angel with eyes so blue,
with eyes so blue, with eyes so blue,
He sat in a cloud, and heard him, too,
And soft he sang in the evening.

"O little bird on the linden-bough,
the linden-bough, the linden-bough,
God soon will send thee thy dear one now,
As surely as thou art singing."

The bird 's still singing its song today,
Its song today, its song today,
If came the dear one, I cannot say,
The angel, too, is no wiser.

Swedish lyrics: Zacharias Topelius
English translation: Henry Grafton Chapman

Hosianna, Davids Son

Hosianna, Davids Son!
Välsignad vare han,
Välsignad Davids Son,
Som kommer i Herrans namn!
Hosianna, Davids Son!
Välsignad vare han,
Välsignad Davids Son,
Som kommer i Herrans namn!
Hosianna i höjden, Hosianna, Hosianna,
Välsignad Davids son,
Som kommer i Herrans namn!

Text: Okänd författare
Musik: Georg Joseph Vogler

Hosanna, Son of David

Hosanna, Son of David!
Blessed be his Holy name,
Hail to the Son of David,
He comes evermore to reign.
Hosanna, Son of David!
Blessed be his Holy name,
Hail to the Son of David,
He comes evermore to reign.
Hosanna in highest, Hosannah, Hosannah!
Hail to the son of David,
He comes evermore to reign!

Swedish lyrics: Unknown author
English translation: J. Irving Erickson

Internationalen

The Internationale

Upp, trälär uti alla stater,
som hungern bojor lagt uppå.
Det dånar uti rättens krater,
snart skall utbrottets timma slå.
Störtas skall det gamla snart i gruset.
Slav, stig upp för att slå dig fri!
Från mörkret stiga vi mot ljuset,
från intet allt vi vilja bli!

|:Upp till kamp emot kvalen!
Sista striden det är,
ty Internationalen
åt alla lycka bär!:

I höjden räddarn vi ej hälsa,
ej gudar, furstar stå oss bi.
Nej själva vilja vi oss frälsa
och samfälld skall vår räddning bli.
För att kräva ut det stulna, bröder,
och för att slita andens band,
vi smida medan järnet glöder
med senig arm och kraftig hand!

I sin förgudning avskyvärda,
männ' guldets kungar nån'sin haft
ett annat mål än att bli närda
av proletärens arbetskraft?
Vad han skapat under nöd och vaka
utav tjuvarna rånat är,
när folket kräver det tillbaka,
sin egen rätt det blott begär!

Båd' stat och lagar oss förtrycka,
vi under skatter digna ner.
Den rike inga plikter trycka,
den arme ingen rätt man ger.
Länge nog som myndlingar vi böjt oss,
jämligheten skall nu bli lag.
Med plikterna vi hittills nöjt oss.
Nu taga vi vår rätt en dag!

Arbetare i stad, på landet,
en gång skall jorden bliva vår.
När fast vi knyta brodersbandet,
då lättingen ej råda får.
Många rovdjur på vårt blod sig mätta
men när vi nu till vårt försvar,
en dag en gräns för dessa sätta,
skall solen stråla mera klar!

Eugène Pottier
Översättare: Henrik Menander
Musik: Pierre De Geyter,

The Internationale

Stand up, all victims of oppression
For the tyrants fear your might
Don't cling so hard to your possessions
For you have nothing, if you have no rights
Let racist ignorance be ended
For respect makes the empires fall
Freedom is merely privilege extended
Unless enjoyed by one and all.

CHORUS:

So come brothers and sisters
For the struggle carries on
The Internationale
Unites the world in song
So comrades come rally
For this is the time and place
The international ideal
Unites the human race

Let no one build walls to divide us
Walls of hatred nor walls of stone
Come greet the dawn and stand beside us
We'll live together or we'll die alone
In our world poisoned by exploitation
Those who have taken, now they must give
And end the vanity of nations
We've one but one Earth on which to live

And so begins the final drama
In the streets and in the fields
We stand unbowed before their armour
We defy their guns and shields
When we fight, provoked by their aggression
Let us be inspired by life and love
For though they offer us concessions
Change will not come from above.

Eugène Pottier
English translation: Billy Bragg

Karl XII

King Charles XII

Kung Karl, den unge hjälte,
Han stod i rök och damm.
Han drog sitt svärd från bälte
Och bröt i striden fram.
"Hur svenska stålet biter,
Kom, låt oss pröva på!
Ur vägen, moskoviter!
Friskt mod, I gossar blå!"

Och en mot tio ställdes
Av retad Vasason.
Där flydde vad ej fälldes;
Det var hans lärospån.
Tre konungar tillhopa
Ej skrevo pilten bud.
Lugn stod han mot Europa,
En skägglös dundergud.

Gråhårad statskonst lade
De snaror ut med hast:
Den höge yngling sade
Ett ord, och snaran brast.
Högbarmad, smärt, gullhårig,
En ny Aurora kom;
Från kämpe tjugoårig
Hon vände ohörd om.

Där slog så stort ett hjärta
Uti hans svenska barm,
I glädje som i smärta
Blott för det rätta varm.
I med- och motgång lika,
Sin lyckas överman,
Han kunde icke vika,
Blott falla kunde han.

Se, nattens stjärnor blossa
På graven länge se'n,
Och hundraårig mossa
Betäcker hjältens ben.
Det härliga på jorden,
Förgängligt är dess lott.
Hans minne uti Norden

Är snart en saga blott.
Dock — än till sagan lyssnar
Det gamla sagoland,
Och dvärgalåten tystnar
Mot resen efter hand.
Än bor i Nordens lundar
Den höge anden kvar;
Han är ej död, han blundar,
Hans blund ett sekel var.

Böj, Svea, knä vid griften,
Din störste son göms där.
Läs nötta minnesskriften,
Din hjältedikt hon är.
Med blottat huvud stiger
Historien dit och lär,
Och svenska äran viger
Sin segerfana där.

Text: Esaias Tegnér
Musik: O. Westermark

King Charles XII

KING Charles, our young defender,
He stood in dust and smoke;
His sword is snatched from scabbard,
And through the ranks he broke.
Now show, ye men of Sweden,
What Swedish steel can do!
	: Begone, ye dogs of Russia! :	
	: Forward, ye boys in blue! :	
	: Then on! ye boys in blue! :	

Then one to ten were pitted
By Vasa's angry son.
All fled that were not slaughtered —
So was his bidding done.
Three kings to such a message
Made no reply. He stood
	: And faced all Europe calmly, :	
	: A beardless thunder-god! :	
	: A beardless thunder-god! :	

Within his breast was beating
A Swedish heart of might,
That, came there joy or sorrow,
Warmed only for the right.
In good or evil fortune
The master of his fate, .
	: And so he could but perish, :	
	: That never could retreat! :	
	: That never could retreat ! :	

Swedish lyrics: Esaias Tegnér
English translation: Henry Grafton Chapman

Kväsarvalsens

The Swagger Waltz

En kvanting träder i salen in
för att fröjda med fjällan sin,
och alla rynkor bli glada i håg,
ty stunsigare kvanting man sällan såg.

O, du den stunsigaste kvanting
som vi nå´nsin i livet gett
något av vår kvantitettjolanting
ty aldrig bättre i livet vi sett.

Grabben sig sakta i salen rör,
tar av sig lörpan från lockigt skör,
stoppar den ner ut i lomman sin,
tar ett tag i daljan och gör sig fin.

O, du den stunsigaste kvanting
som vi nå´nsin i livet gett
något av vår kvantitettjolanting
ty aldrig bättre i livet vi sett.

Grabben går efter väggen kring,
träffar sin fjälla i rynkornas ring,
släcker harsset å spottar ett tag,
tjänare A´gusta, godda´, goddag.

O, du den stunsigaste kvanting
som vi nå´nsin i livet gett
något av vår kvantitettjolanting
ty aldrig bättre i livet vi sett.

Två armar hon lägger kring grabbens hals
för att fröjda med honom i vals,
två kardor han lägger på henne då,
å stilit å kväsit de börjar gå.

O, du den stunsigaste kvanting
som vi nå´nsin i livet gett
något av vår kvantitettjolanting
ty aldrig bättre i livet vi sett.

Med huvud mot huvud och bröst mot bröst
han viskar åt henne med kärlekens röst,
ej bussigare fjälla än dig jag får,
och så i en cirkel det hela går.

O, du den stunsigaste kvanting
som vi nå´nsin i livet gett
något av vår kvantitettjolanting
ty aldrig bättre i livet vi sett.

Text och Musik: Arthur Högstedt

Min Lilla Vrå Bland Bergen

My Home 'Midst Hills And Valleys

Jag vet en vrå emellan bergen,
en liten vrå, som tillhör mig,
där ingen flärd innästlat sig,
där ingen oskuld skiftat färgen.
Vart än mig ödet kasta må,
jag längtar åter till min vrå,
min lilla vrå bland bergen.

Där har jag stängt en fånge inne,
som måste giva sig till freds
inom den lilla trånga krets,
ty jag har bländat håg och sinne.
Vart än mig ödet driva må,
jag längtar åter till min vrå,
min lilla vrå bland bergen.

Min lilla Hildur heter fången,
och kärleken med blomsterband
fäst hennes hjärta, fot och hand
vid kojans sångare och sången.
Vart jag av ödet jagas må,
jag längtar åter till min vrå,
min lilla vrå bland bergen.

Text: John Anders Wadman
Musik: Carl Israel Sandström

My Home 'Midst Hills And Valleys

I know a home 'midst hills and valleys,
A little home that's all my own,
Where naught save innocence is known,
And empty vanity ne'er dallies.
Wherever fate may force me roam,
I never cease to long for home,
My home 'midst hills and valleys.

And there is one I keep in prison,
And who must dwell with best of grace
Within that narrow little place,
For I have charmed her heart and reason.
Wherever fate may force me roam,
I never cease to long for home,
My home 'midst hills and valleys.

'T is Hildur there in prison must linger,
And love has bound with flowery bands
Her little feet, her heart, her hands
To cottage-song and to the singer.
Wherever fate may force me roam,
I never cease to long for home,
My home 'midst hills and valleys.

Swedish lyrics: John Anders Wadman
English translation: Henry Grafton Chapman

Näckens Polska

The Watersprite

Djupt i hafvet på demantehällen
Näcken hvilar i grönan sal.
Nattens tärnor spänna mörka pällen
öfver skog, öfver berg och dal.
Kvällen härlig står i svartan högtidsskrud;
när och fjärran ej en susning, intet ljud
stör det lugn öfver nejden rår,
när hafvets kung ur gyllne borgen går.

Ägirs döttrar honom sakteliga
gunga fram på den klara sjö.
Harpan ljud de gå så sorgerlia,
söka fjärran en våg att dö.
Fast hans öga står åt dunkla himmelen:
ingen stjärna bådard nattens drottning än.
Fröja smyckar sitt gyllne hår,
|: och Näcken så sin sorg på harpan slår.

Nattens tärnor, klara stjärnor alla,
gå till dans i den stilla kväll,
när de skära silfvertoner skalla
öfver stranden från häll till häll.
Men, när blodig dagens drott i östern står,
bleknande och rädd den lilla stjärnan går;
sorgligt afsked hon blickar ner,
och gyllne harpan klingar icke mer.

Text: Arvid August Afzelius

Musik: Traditionell melodi

The Watersprite

'Neath the waves on crystal rock reclining
Lies the Neck in his sea-green hall,
While the maidens of the night are twining
Veils of gloom o'er hill and dale.
Fair the evening stands in festal, bright array,
Far and near no sound is heard, no breeze astray
Breaks the calm o'er the land that lies
When now the Sea-King from his waves doth rise.

Aegir's daughters rock and waft him slowly
Onward, on o'er the crystal sea,
While their harp-tones mournful, sad, and lowly
Seek in distant waves to die.
Though his eyes he lifts, and scans the sky above,
Not a single ray reveals the star of love;
Freya dresses her golden hair,
He strikes his harp to tell of his despair.

"Ah! Where art thou in this hour of gloaming,
Thou, the fairest of stars for me?
Thou that once, my earthly bride, wert roaming
Through my halls beneath the sea
When my heart would burn, the while my harp I swept,
Fair and modest thou hast to my bosom crept,
Where the cool river waters lave;
The golden harp stood silent on the wave.

"Far above this earth hath Odin set thee,
Aye to shine in the highest heav'n;
To the singer who can ne'er forget thee,
But thy name and form are giv'n.
When the Serpent Ocean shall awakened be,
Gods will arm, and be redeemed, and then with thee
Shall I strike, o'er the waters clear,
My golden harp-strings in a new-born sphere."

Sadly sang he. From the rim of heaven
Freya smileth athwart the night,
On the golden shores the Queen of Even
Sees her tear-drops shining bright.
Kindly then she greets her lover on the sea,
Wavy mirrors flash her image tremblingly;
Hark ye now to the Ocean-King,
As he with rapture strikes the golden string.

Maids of night, all stars so brightly beaming,
Go ye dance in the evening still,
While his harp's clear silver tones are streaming
O'er the shore, over rock and hill.
When the day's red king doth in the east arise,
Pale and fearsome then the shy star-maiden flies,
Sad farewells then her glances pour:
The golden harp-strings now are heard no more.

Swedish lyrics: Arvid August Afzelius
English translation: Henry Grafton Chapman

Närmare, Gud, Till Dig

Närmare, Gud, till dig,
Närmare dig!
Om det än blir ett kors,
Som lyfter mig,
Sjunger jag innerlig:
Närmare, Gud, till dig::
Närmare dig!

Döljer för pilgrim trött
Solen sitt sken,
Blir än min huvudgård
Hårdaste sten,
Skall jag dock drömma mig
Närmare, Gud, till dig::
Närmare dig.

Där skall all nåd du gav
Stå för min syn
Såsom en stege rest,
Upp emot skyn.
Änglar där vinkar mig
Närmare, Gud, till dig::
Närmare dig.

Vaknad, jag reser glad
Stenen så hård
Såsom mitt Betel upp,
Minnet till vård.
Natten ju förde mig
Närmare, Gud, till dig::
Närmare dig.

Sist, när jag ställa får
Uppåt min färd
Och ren till rygga är
Jordlivets värld,
Viskar det än i mig:
Närmare, Gud, till dig::
Närmare dig!

English lyrics: Sarah F. Adams
Swedish translation: Nils Frykman

Nearer, My God, To Thee

Närmare, Gud, Till Dig

Nearer, my God, to Thee, nearer to Thee!
E'en though it be a cross that raiseth me,
Still all my song shall be, nearer, my God, to Thee.

REFRAIN:

Nearer, my God, to Thee,
Nearer to Thee!

Though like the wanderer, the sun gone down,
Darkness be over me, my rest a stone.
Yet in my dreams I'd be nearer, my God to Thee.

There let the way appear, steps unto Heav'n;
All that Thou sendest me, in mercy given;
Angels to beckon me nearer, my God, to Thee.

Then, with my waking thoughts bright with Thy praise,
Out of my stony griefs Bethel I'll raise;
So by my woes to be nearer, my God, to Thee.

Or, if on joyful wing cleaving the sky,
Sun, moon, and stars forgot, upward I'll fly,
Still all my song shall be, nearer, my God, to Thee.

There in my Father's home, safe and at rest,
There in my Savior's love, perfectly blest;
Age after age to be, nearer my God to Thee.

Words: Sarah F. Adams

Music: Lowell Mason

O Helga Natt

O Holy Night

O helga natt, o helga stund för världen,
då Gudamänskan till jorden steg ned!
För att försona världens brott och synder,
för oss han dödens smärta led.
Och hoppets stråle går igenom världen,
och ljuset skimrar över land och hav.

Folk, fall nu neder, och hälsa glatt din frihet.
O helga natt, du frälsning åt oss gav.
O helga natt, du frälsning åt oss gav.

Ty frälsar'n krossat våra tunga bojor.
Vår jord är fri, himlen öppen nu är
Uti din slav du ser en älskad broder,
och se, din ovän blir dig kär.
Från himlen bragte frälsaren oss friden,
för oss han nedsteg i sin stilla grav.

Folk, fall nu neder, och hälsa glatt din frihet.
O helga natt, du frälsning åt oss gav.
O helga natt, du frälsning åt oss gav.

Placide Cappeau

Svensk översättning: Augustin Kock

O Holy Night

O holy night! The stars are brightly shining,
It is the night of Our dear Saviour's birth.
Long lay the world In sin and error pining,
'Til He appear'd And the soul felt its worth.
A thrill of hope The weary world rejoices,
For yonder breaks A new and glorious morn.

Fall on your knees! O, hear the angels' voices!
O night divine, O night when Christ was born;
O night divine, O night, O night Divine.

Led by the light of Faith serenely beaming,
With glowing hearts By His cradle we stand.
So led by light of A star sweetly gleaming,
Here come the wise men From Orient land.
The King of Kings Lay thus in lowly manger;
In all our trials Born to be our friend.

He knows our need, To our weakness is no stranger,
Behold your King! Before Him lowly bend!
Behold your King, Before Him lowly bend!

Truly He taught us To love one another;
His law is love And His gospel is peace.
Chains shall He break For the slave is our brother;
And in His name All oppression shall cease.
Sweet hymns of joy In grateful chorus raise we,
Let all within us Praise His holy name.

Christ is the Lord! O praise His Name forever,
His power and glory Evermore proclaim.
His power and glory Evermore proclaim.

Placide Cappeau
English translation: John Sullivan Dwight

Per Svinaherde

Peer Swineherd

Per Svinaherde satt uppå tufvan och sang:
Kom falleralla, rallerielie-lej, rielej, rielej, lej, lej lej,
Han önskade en jungfru allt uti sin famn,
Kom falleralla, rallerielie-lej, rielej, rielej, lej, lej lej.

Och ormen, som uti buskarna låg:
»Int' får du någon jungfru ännu på ett år.»

Om morgonen innan dagen blef ljus,
Stod svinaherden utanför konungens hus.

»Om dagarna så går jag och vallar dina svin,
Om nättren får jag ej sofva för dottern din.»

Och svinaherden tog af sig sin gamlade vant,
Så fick man då se en gulddiamant.

Och svinaherden tog af sig sin gamlade hatt,
Så fick man se, hur guldkronan hon satt.

»Jag är väl ingen svinaherde, fast man tycker så,
Jag är den störste konung, som på jorden gå.»

Text: Okänd författare
Musik: Traditionell melodi

Peer Swineherd

Peer Swineherd he sat upon a tuffet and sang,
Sing falleralle la-la-la-la lay!
To clasp to him a maiden now doth he long,
Sing fala-la-lay, fa-la-lay!

A serpent there lay among the bushes anear,
Quoth he: "Thou shalt no maiden clasp for a year."

Then early in the morning, long before break of day,
The Swineherd to the palace wended his way.

"O King," said he, "by day I am tending thy swine,
But all the night I dream of that queen of thine."

The Swineherd from his shoulders cast his garments so old.
And then were seen upon him jewels of gold.

The Swineherd from his head then took his tattered old hat,
And lo! a golden crown thereunder it sat.

"No Swineherd am I, as you suppose I have been,
For I'm the greatest king the world's ever seen."

Swedish lyrics: Unknown author
English translation: Henry Grafton Chapman

Soldatgossen

The Soldier Boy

Min fader var en ung soldat, den vackraste man fann,
Vid femton år gevär han tog, vid sjutton var han man.
Hans hela värld var ärans fält,
Där stod han glad, var han sig ställt,
I eld, i blod, i frost, i svält;
Han var min fader, han.

Jag var ett barn, när han drog bort, sen fridens dag var slut,
Dock minns jag än hans stolta gång, jag minns den var minut,
Hans hatt, hans plym, den bruna hyn
Och skuggan från hans ögonbryn:
Nej, aldrig går det ur min syn,
Hur härlig han såg ut.

Det hördes snart från höga nord, när hären ryckte ned,
Hur han var käck, hur han var stark, hur i var strid han stred.
Så sads, han fått medalj också.
Det spordes snart, att han fått två;
Ack, tänkte jag i hjärtat då,
Den som fick vara med!

Och vintern gick, och drivan smalt, och det var lust och vår,
Då kom ett bud: Din fader dött, han dog för ädla sår.
Jag tänkte då, jag vet ej vad,
Var stundom ängslig, stundom glad;
Men mor, hon grät tre dar å rad,
Så blev hon lagd på bår.

Min fader slöt på Lappos slätt, sin fana närmst invid:
Det sägs, det var den första gång han blekna setts i strid!
På Uttis malm, för Gustavs land,
Min farfar dog med svärd i hand;
Hans fader föll vid Villmanstrand,
Han var från Carols tid.

Så var med dem, så blödde de, så har det ständigt gått;
Ett härligt liv de levat dock, en härlig död de fått.
Ack, vem vill stappla trög och tung?
Nej, gå i fält helt varm och ung
Och dö för ära, land och kung,
Se, det är annan lott!

Jag är fattig gosse jag, som äter andras bröd,
Jag har ej huld, jag har ej hem allt sen min faders död;
Men klaga är ej mitt behag,
Jag växer högre dag för dag,
Jag är en krigargosse jag,
För mig finns ingen nöd.

Och lever jag tills jag blir stor och fyller femton år,
Till samma svält, till samma kamp, till samma död jag går.
Där kulor vina tätast då,
Där skall man finna mig också,
Där vill ock jag försöka på
I mina fäders spår.

Text: J. L. Runeberg
Musik: Fredrik Pacius

The Soldier Boy

My father was a soldier young, the finest you might see;
Took arms at fifteen, in two years he came to man's degree.
The field of honor he could hold,
He kept his station, gay and bold,
In blood, in fire, in hunger, cold —
Ay, such a man was he.

I was a boy when peace was broke and he went forth to fight,
But still I mind his splendid stride, I mind him day and night;
His hat, his plume, his sunburnt face,
The shadow of his eyebrows' trace,
His gallant form, his manly grace
Will never leave my sight.

Then from our army in the north right soon were tidings brought
How fearless and how strong he was, how in each fight he fought.
He had a medal now to wear,
By next report he had a pair;
Ah me, how glorious to be there!
Within my soul I thought.

The springtime filled our hearts with joy when winter snows had fled,
Then came the news: "Your father's gone, his blood he nobly shed."
Just how I felt I hardly knew,
I was distressed, and happy too,
But mother wept three long days through,
The fourth day she was dead.

Close to the banner he was killed that day on Lappo plain,
They said he never blenched in fight but there when he was slain.
At Uttismalm, for Gustav's land,
My grandsire died with sword in hand,
His father fell at Willmanstrand,
Had fought in Charles's reign.

'Twas so it went, 'twas so they bled, their course was clear and straight. How
glorious in their time they lived, and in their death how great!
Why plod until your days are rife?
Nay, hot with youth in battle-strife
Die for your land. Ah! that's the life
I dream of soon or late.

I'm but a beggar boy myself, who eats of others' bread,
I've neither home nor shelter now, with both my parents dead;
But I've no wish to go and cry,
For taller every day am I,
To be a soldier boy I try,
And have no care or dread.

And if I live till I am big and reach fifteen some day,
To that same, hunger, war, and death I'll go without dismay.
When whizzing bullets fill the air,
Whoever seeks may find me there,
For I in turn would follow where
My fathers led the way.

Swedish lyrics: J. L. Runeberg
English translation: Charles Wharton Stork

Sång Efter Skördeanden

Song After Harvest

Här dansar Fridolin,
han är full av det söta vin,
av sin vetåkers frukt, sina bärmarkers saft,
av den vinande valsmelodin.
Se, med livrockens väldiga skört på sin arm
hur han dansar var flicka på balen varm,
tills hon lutar — lik vallmon på slokande skaft —
så lycksaligen matt mot hans barm.

Här dansar Fridolin,
han är full av minnenas vin.
Här hugsvalades far och farfar en gång
av den surrande bondviolin.
Men nu soven I, gamle, i högtidens natt,
och den hand, som gned strängarna då, är nu matt,
och ert liv samt er tid är en susande sång,
som har toner av sucksamt och glatt.

Men här dansar Fridolin!
Sen er son, han är stark, han är fin,
och han talar med bönder på böndernas sätt
men med lärde män på latin.
Och hans lie går skarp i er nyodlings gull,
och han fröjdas som I, när hans loge står full,
och han lyfter sin mö som en man av er ätt
högt mot höstmånens röda kastrull.

Erik Axel Karlfeldt

Song After Harvest

Here dances Fridolin:
Oh, but he's full of the sweet red wine
And his acres' crops and his orchard's fruit
And the whirl of the waltz divine.
And over his elbows his coat-tail flops
As with each fair damsel in turn he hops,
Till spent on his bosom and blissfully mute,
Like a drooping poppy she drops.

And here dances Fridolin:
Nay, but he's full of old memories' wine,
For his sire and his grandsire were cheered of old
By the hum of that scraped violin.
But ye slumber, ye ancients, this festal night,
And numbed is the hand of your fiddler-wight,
And your lives and your times are a tale that is told
In music now sad, now bright.

But here dances Fridolin!
Look at your son, how strong, how fine!
He can talk with the yokel in yokel phrase,
With the learned quote line for line.
Thro' the new field swishes his scythe in June,
Like you he is glad for the harvest's boon,
And he lifts up his girl like a man of your race
To the bowl of the simmering moon.

Swedish lyrics: Erik Axel Karlfeldt
English translation: C. D. Locock

Till Österland Vill Jag Fara

To Eastern Lands Will I Travel

Till Österland vill jag fara,
Där bor allrakärasten min.
Bortom berg och djupa dalar
Allt under så grönan lind.

Jag där vill bygga en hydda
Där marken står ständigt så grön,
Och där träden äro prydda
Med blommor, som dofta så skönt.

De grönskas båd' vinter och sommar
i lunden, där de stå,
Det ena bär muskotteblommor,
Det andra nejlikor små.

Där är ock en hage planterad
Efter ett högt förstånd,
Med trån och örter fomerad,
Som jag ej beskriva kan.

Jag måste ock icke förglömma
Den sköna kristalleflod.
De levande vattuströmmar,
Som fukta de trädens rot.

Och mitt uti en hage
där ståndar ett livsens blom
med tolv slags frukter å rade
och löven är helgedom.

Där står ock hälsobrunnen
en levande källa klar
vars like ej är funnen
som Salomo skrivit har.

Min själ, du göre dig redo
den gena vägen att gå
Över berg och torra hedar,
Förr'n natten faller oss på!

Jag sökte av allt mitt sinne
Och fann honom icke där.
Var skall jag honom finna,
Som själen haver så kär?

Text: Anders Flöjja
Musik: Traditionell melodi

To Eastern Lands Will I Travel

To Eastern Lands will I travel,
Where waiteth my loved one for me;
Past the mountains high and valleys,
All under a green linden-tree.

And there a cot will I build me,
Where green all the year is the ground,
Where the trees are full of flowers,
And sweet-scented blossoms abound.

All green both summer and winter
Those trees of the forest, and tall,
There are perfumed nutmeg blossoms,
Carnations there are sweet and small.

A garden there has been planted
With wonderful wisdom, as well;
But the names of all that grows there
No mortal has ever heard tell.

Nor must I fail to remember
The river of crystal one sees,
And the streams of living water
That moisten the roots of the trees.

And there in the midst of the garden
There standeth the Flower of Life,
And of fruit twelve kinds it beareth,
With healing its foliage is rife.

The Well of Health is beside it,
A well that is living and clear,
And as Solomon hath written,
No like hath it far or near.

My soul, make haste to prepare thee
To shorten and hurry thy flight
Over mountains, over heather,
Ere falleth upon us the night.

Swedish lyrics: Anders Flöjja
English translation: Henry Grafton Chapman

Tre Trallande Jäntor

Three Singing Lasses

Där gingo tre jäntor i solen
på vägen vid Lindane Le,
de svängde, de svepte med kjolen,
de trallade, alla de tre.

Och gingo i takt som soldater
och sedan så valsade de,
och "Udden är så later"
de trallade, alla de tre.

Men när som de kommo till kröken
av vägen vid Lindane Le,
de ropade alla: "Hör göken!"
sen skvätte och tystnade de.

Och tego så tyst som de döda
och rodnade, alla de tre.
Men varföre blevo de röda
och varföre tystnade de?

Jo!

Det stod tre studenter vid grinden,
och därför så tystnade de
och blevo så röda om kinden,
de trallande jäntorna tre.

Det stod tre studenter vid kröken
och flinade, alla de tre,
och härmde och skreko: "Hör göken!"
och alla så trallade de.

Text: Gustaf Fröding

Musik: Felix Körling

Three Singing Lasses

One morning in sunshine three lasses
were walking to Lindane Lea,
a-swinging their long braided tresses
and caroling gaily all three.

They marched along just like an army,
and then waltzing careless and free
with verses like “Ginger, you’re barmy!”
they sang out so loudly all three.

They went where the road winding gently
was passing by Lindane Lea.
“The cuckoo!” they shouted intently
and hid themselves quickly all three.

And stayed there as still as the dead then,
and blushed to the eyelids all three.
But why were they turning so red then,
and why were they silent all three?

Well!

Three students appeared at the gateway,
that’s why they were quiet, you see,
and so red of cheek, what a state they
were in singing lasses all three.

Three students were there — quite alarming,
and all of them had the same leer,
“The cuckoo!” they mocked, “oh, how charming!”
and all of them sang loud and clear.

Swedish lyrics: Gustaf Fröding
English translation: Mike McArthur

Var Hälsad, Sköna Morgonstund

All Hail To Thee, O Blessèd Morn

Var hälsad, sköna morgonstund,
Som av profeters helga mun
Är oss bebådad vorden!
Du stora dag, du sälla dag,
På vilken himlens välbehag
Ännu besöker jorden!

Unga
Sjunga
Med de gamla;
Sig församla
Jordens böner
Kring den störste av dess söner.

Guds väsens avbild och likväl
En mänskösön, på det var själ
Må glad till honom lända,
Han kommer, följd av frid och hopp,
De villade att söka opp
Och hjälpa de elända,
Värma,
Närma
Till varandra
Dem som vandra
Kärlekslösa
Och ur usla brunnar ösa.

Han tårar fälla skall som vi
Förstå vår nöd och stå oss bi
Med kraften av sin Anda,
Förkunna oss sin Faders råd
Och sötman av en evig nåd
I sorgekalken blanda,
Strida,
Lida
Dödens smärta,
Att vårt hjärta
Frid må vinna
Och en öppnad himmel finna.

Han kommer, till vår frälsning sänd,
Och nådens sol, av honom tänd,
Skall sig ej mera dölja.
Han själv vår herde vara vill,
Att vi må honom höra till
Och honom efterfölja,
Nöjda,
Höjda
Över tiden,
Och i friden
Av hans rike
En gång varda honom like.

Text: Johan Olof Wallin
Musik: Philipp Nicolai

All Hail To Thee, O Blessèd Morn

All hail to thee, O blessèd morn!
To tidings long by prophets borne
Hast thou fulfillment given.
O sacred and immortal day,
When unto earth, in glorious ray,
Descends the grace of Heaven!
Singing, ringing, sounds are blending,
Praises sending unto Heaven
For the Savior to us given.

'Tis God's own Image and withal,
The Son of Man, that mortals all
May find in Him a Brother.
He comes, with peace and love to bide
On earth, the erring race to guide
And help as could no other;
Rather gather closer, fonder,
Sheep that wander, feed and fold them,
Than let evil powers hold them.

He tears, like other men, will shed,
Our sorrows share, and be our aid,
Through His eternal power;
The Lord's good will unto us show,
And mingle in our cup of woe
The drops of mercy's shower;
Dying, buying through His passion
Our salvation and to mortals
Opening the heavenly portals.

He comes, for our redemption sent,
And by His glory Heaven is rent
To close upon us never;
Our blessèd Shepherd He would be,
Whom we may follow faithfully
And be with Him forever;
Higher, nigher glory winging,
Praises singing to the Father
And His Son, our Lord and Savior.

Swedish lyrics: Johan Olof Wallin
English translation: Ernst W. Olson

Vi Gå Över Daggstänkta Berg

Vi gå över daggstänkta berg, fallera,
Som lånat av smaragden sin färg, fallera.
Och sorger har vi inga,
Våra glada visor klinga
När vi gå över daggstänkta berg, fallera.

De väldiga skogarnas sus, fallera,
Gå mäktiga som orgeltoners brus, fallera.
Och livets vardagsträta
Så lätt det är förgäta
Vid de väldiga skogarnas sus, fallera.

De gamla, de kloka må le, fallera,
Vi äro ej förståndiga som de, fallera.
Ty vem skulle sjunga
Om våren den unga,
Om vi vore kloka som de, fallera?

I mänskor, förglömmen Er gråt, fallera,
Och kommen och följ oss åt, fallera!
Se, fjärran vi gånga
Att solskenet fånga.
Ja, kommen och följ oss åt, fallera!

Så gladeligt hand uti hand, fallera,
Nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera,
Till det sagoland, som skiner
Av smaragder och rubiner.
Nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera.

Text: Olof Thunman
Musik: Edwin Ericson

We Hike Over Dew-Freshened Hills

We hike over dew-freshened hills, fallera!
Like emeralds they sparkle in the rills, fallera!
We banish ev'ry care, and with songs we fill the air
As we hike over dew-freshened hills, fallera!

The song of the forest is strong, fallera!
It peals out like an organ loud and long, fallera!
And all our daily fretting we soon will be forgetting
As we join in the lilt of the song.

The old and the wise they may laugh, fallera!
So much of our knowledge is but chaff, fallera!
But who would then be singing to Spring and praises bringing,
if we had their wisdom by half.

So we happily hike, hand in hand, fallera!
And go in search of youth's eternal land, fallera!
The daily burdens lighten, a world we seek to brighten,
we wander in quest of that land.

Swedish lyrics: Olof Thunmann
English translation: Marius Krog

Vårt Land

Our Land

Vårt land, vårt land, vårt fosterland,
ljud högt, o dyra ord!
Ej lyfts en höjd mot himlens rand,
ej sänks en dal, ej sköljs en strand,
mer älskad än vår bygd i nord,
än våra fäders jord.

Vårt land är fattigt, skall så bli
för den, som guld begär.
En främling far oss stolt förbi,
men detta landet älska vi;
för oss med moar, fjäll och skär
ett gulmland dock det är,

Vi älska våra strömmars brus
och våra bäckars språng,
den mörka skogens dystra sus,
vår stjärnenatt, vårt sommarljus,
allt, allt, hvad här som syn, som sång
vårt hjerta rört en gång.

Här striddes våra fäders strid
med tanke, svärd och plog.
Här, här, i klar som mulen tid,
med lycka hård, med lycka blid,
det finska folkets hjerta slog;
här bars, hvad det fördrog.

Hvem täljde väl de striders tal,
som detta folk bestod,
då kriget röt från dal till dal,
då frosten kom med hungerns qual,
hvem mätte allt dess spilda blod
och allt dess tålmod?

Och det var här, det blodet flöt,
ja, här för oss det var,
och det var här, sin fröjd det njöt,
och det var här, sin suck det göt,
det folk, som våra bördor bar
långt före våra dar.

Här är oss ljuft, här är oss godt,
här är oss allt beskärtdt;
hur ödet kastar än vår lott,
ett land, ett fosterland vi fått.
Hvad fins på jorden mera värddt
att hållas dyrt och kärtdt?

Och här och här är detta land,
vårt öga ser det här;
vi kunna sträcka ut vår hand
och visa gladdt på sjö och strand
och säga: se det landet der,
vårt fosterland det är!

Och fördes vi att bo i glans
bland guldmoln i det blå,
och blef vårt lif en stjernedans,
der tår ej göts, der suck ej fans,
till detta arma land ändå
vår längtan skulle stå.

O land, du tusen sjöars land,
der sång och trohet byggt,
der lifvets haf oss gett en strand,
vår forntids land, vår framtids land,
var för din fattigdom ej skyggt,
var fritt, var gladdt, var tryggt!

Din blomning, sluten än i knopp,
skall mogna ur sitt tvång.
Se, ur vår kärlek skall gå opp
ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp,
och högre klinga skall en gång
vår fosterländska sång.

Text: J. L. Runeberg
Musik: Fredrik Pacius

Our Land

Our land, our land, our fatherland,
Let the dear words ring forth!
No hills to heaven their heights expand,
No valley dips, seas wash no strand,
More cherished than our home far north,
Than this our native earth.

Our land is poor, it has no hold
On those who lust for gain,
And strangers pass it proud and cold,
But we, we treasure every grain,
For us, with moor and fell and main,
It is a land of gold.

We love the thunder of our streams,
Our torrents' headlong bound,
Our gloomy forests' mournful themes,
Our starry nights, our summer's beams,
All, all that here by sight or sound
About our hearts is wound.

Here fought our fathers their good fight
With brain and plough and blade.
When skies were sullen or were bright,
When all went ill, when all went right,
The Finnish heart bore undismayed
The burden on it laid.

O who can reckon up the tale
Of trials this folk withstood,
When battle raged o'er hill and dale,
When frost brought famine in its trail,
Who measure all its outpoured blood
And all its fortitude?

And it was here they fought and bled
For us, those men of yore,
And it was here their joys were bred
And it was here their tears were shed,
Those who for us our burdens bore
So many years before.

This is a sweet and lovely spot,
All, all we need lies here.
However fate may cast our lot
A land, a homeland, we have got —
And what is worthier, far or near,
To cherish and hold dear?

And here around us lies this land
Too near for sight to miss.
We have but to stretch forth our hand
And gladly point to lake and strand,
And pointing say: See this and this,
Our fatherland it is!

And were we wafted to the skies,
Their golden fields to till,
Should life become a paradise
With no more tears and no more sighs,
Yet this poor land of ours would still
Our hearts with longing fill.

Land, which a thousand lakelets hast,
Where song and honour dwell!
Shore upon which our life was cast,
Land of our future and our past!
Let not thy poverty thee quell,
Be free, rejoice, live well!

Thy bloom, a tender bud till now,
Shall burst its bounds ere long;
See from our love for thee shall grow
Thy hope and joy, thy fame shall glow,
And ringing louder and more strong
To Finland rise our song.

Swedish lyrics: J. L. Runeberg
English translation: C. D. Broad

Vårvindar Friska

Spring Breezes

Vårvindar friska
Leka och viska,
Lunderna kring, likt älskande par,
Strömmarna ila,
Finna ej vila
Förr'n ner i djupet störtvågen far.
Klaga, mitt hjärta, klaga! — O, hör,
Vallhornets klang bland klipporna dör!
Strömkarlen spelar,
Sorgerna delar
Vakan kring berg och dal.

Hjärtat vill brista —
Ack! när den sista
Gången jag hörde kärlekens röst:
Ayskedets plåga,
Ögonens låga,
Mun emot mun vid klappande bröst.
Fjälldalen stod i blomstrande skrud,
Trasten slog drill på drill för sin brud;
Strömkarlen spelar,
Sorgerna delar
Vakan kring berg och dal.

Text: Julia Nyberg
Musik: Traditionell melodi

Spring Breezes

Spring breezes brisking,
Gently are whisking
Here through the groves
With whispering sound.
Brooklets are straying,
Restlessly playing
Till in the sea
Their grave they have found.
Beat o my heart and hear hue and cry.
Among the cliffs the horn notes die.
Now is the Sprite heard,
Sorrow the Night bird
Casts over hill and dale.

My heart was breaking
When at leave-taking
I heard her voice when we met to part.
How our eyes beamed then,
How our tears streamed then,
Lips against lips and heart against heart!
Mountains and vales were decked for the spring.
Birds to their brides their carols did sing.
Now is the Sprite heard,
Sorrow the Night bird
Casts over hill and dale.

Swedish lyrics: Julia Nyberg
English translation: Henry Grafton Chapman

Å Jänta Å Ja

The Maiden And I

:|: Å Jänta å ja :|: allt uppå landavägen, å ja —
:|: Å jänta å ja :|: allt uppå landavägen.
Där mötte ho mej en morgon så klar,
Å sola ho sken på himmelen så rar,
Å vacker som ljusa dagen ho var,
Mitt hjärta hvar tog de vägen?

:|: Å jänta å ja :|: allt i midsommars vaka, å ja —
:|: Å jänta å ja :|: allt i midsommars vaka;
Då mötte ho mej ma fräsande fröjd,
Å aldri nånsin har ja känt mej så nöjd,
Ja kasta mina ben i himmelens höjd,
Å hoppa öfver alla taka.

:|: Å jänta å ja :|: allt uti gröna lunden, å ja —
:|: Å jänta å ja :|: allt uti gröna lunden,
Där tog jag en kyss så rosende röd,
Å klagade for henne hela min nöd,
Å fråga, om ho ville dela mitt bröd,
Å ho svarte ja på stunden.

:|: Å jänta å ja :|: allt i Ransätters kyrka, å ja —
:|: Å jänta å ja :|: allt i Ransätters kyrka,
Där stodo vi då vid altaret just,
Å lofvade tro i nöd å i lust,
Å allt intill lifvets sistaste pust
Troget hinannan dyrka.

F. A. Dahlgren

The Maiden And I

The maiden and I, the maiden and I,
all out upon the highway, and I;
the maiden I, the maiden and I,
all out upon the highway.

'Twas there that we met by dawn's early light;
the sun in the sky above was shining bright,
and fair as the day she was to my sight.
Oh goodness, where did my heart go?

The maiden and I, the maiden and I,
all at Midsummer's Vigil, and I;
the maiden and I, the maiden and I,
all at Midsummer's Vigil.

Together we came in such wondrous joy,
and never has there been a happier boy.
I kicked up my heels as high as the sky
and jumped clear over all the rooftops.

The maiden and I, the maiden and I,
all in the leafy bower, and I;
the maiden and I, the maiden and I,
all in the leafy bower.

'Twas there that I stole a kiss rosy red
and told her that no else I'd ever wed.
I asked her if she would like to share my bread,
and she said "Yes" that very hour.

The maiden and I, the maiden and I,
all in Ransäter Parish, and I;
the maiden and I, the maiden and I,
all in Ransäter Parish.

We stood there before the altar, we two,
and promises gave to last a lifetime through.
In sickness and in health we always would be true
and tenderly each other cherish.

Swedish lyrics: F. A. Dahlgren
English translation: Henry Grafton Chapman